

Commissie voor de
milieueffectrapportage

Bestemmingsplan buitengebied Overbetuwe

Toetsingsadvies over het milieueffectrapport

15 maart 2012 / rapportnummer 2421-64

1. Oordeel over het MER

De gemeente Overbetuwe stelt een nieuw bestemmingsplan voor het buitengebied op. Het bestemmingsplan is kaderstellend voor onder andere uitbreiding van (intensieve) veehouderijbedrijven. Ten behoeve van de besluitvorming wordt de plan-m.e.r.-procedure doorlopen. De gemeenteraad van Overbetuwe is het bevoegd gezag in deze procedure.¹

Het MER maakt duidelijk dat de voorgenomen ontwikkeling, zoals opgenomen in het voorontwerp bestemmingsplan, tot aanzienlijke milieugevolgen kan leiden. Op grond daarvan is in het ontwerp bestemmingsplan een aantal aanvullende voorwaarden opgenomen. Daarmee heeft het MER zichtbaar een rol gespeeld in de besluitvorming. De Commissie voor de milieueffectrapportage (verder: de Commissie) signaleert bij de toetsing van het MER echter een aantal tekortkoming(en), die zij essentieel acht voor het volwaardig meewegen van het milieubelang bij de besluitvorming. De Commissie adviseert een **aanvulling op het MER** op te stellen voordat het besluit wordt genomen. De tekortkomingen betreffen:

- Een gedeelte van de uitgangspunten van het voornemen en de referentiesituatie is onduidelijk. Daardoor zijn de effecten van het voornemen niet of nauwelijks verifieerbaar.
- Er zijn feitelijk geen alternatieven onderscheiden, terwijl er alternatieven mogelijk zijn die minder milieugevolgen hebben en die meer tegemoet komen aan ambities op het gebied van natuur en milieu. Het voornemen is in de huidige vorm bovendien niet uitvoerbaar, omdat aantasting van natuurlijke kenmerken van de omliggende Natura 2000-gebieden niet kan worden uitgesloten.
- De effectbeoordeling is voor landschap en cultuurhistorie te algemeen. Daardoor maakt het MER niet duidelijk waar zich specifieke kansen of knelpunten voordoen en hoe daarop kan worden ingespeeld.
- De samenvatting van het MER is weinig publieksvriendelijk. Vooral de beschrijving van het voornemen c.q. alternatieven en de conclusies zijn onduidelijk.

In hoofdstuk 2 wordt het oordeel van de Commissie nader toegelicht en zijn aanbevelingen opgenomen voor de hierboven genoemde aanvulling op het MER. In hoofdstuk 3 wordt een aanbeveling gedaan voor het vervolgtraject.

---

¹ Voor de samenstelling van de werkgroep van de Commissie m.e.r., haar werkwijze en verdere projectgegevens, zie bijlage 1 bij dit advies. Projectgegevens en bijbehorende stukken, voor zover digitaal beschikbaar, zijn ook te vinden via commissiemer.nl onder 'Advisering' of door in het zoekvak het projectnummer in te geven.

2. Toelichting op het oordeel

2.1 Uitgangspunten voor het MER

Om de milieueffecten van het bestemmingsplan te bepalen en om alternatieven te vergelijken is een heldere beschrijving van de relevante ontwikkelingen in de referentiesituatie en alternatieven nodig. Het MER bevat een beschrijving van de te verwachten trends en de gevolgen daarvan voor het plangebied in het algemeen, maar een eenduidig overzicht van aantallen, categorieën en locaties van bedrijven in de diverse situaties ontbreekt. Ook worden op verschillende plaatsen in het MER en de bijlagenrapporten verschillende aantallen gehanteerd.² Daardoor zijn de resultaten van de effectbepaling niet goed controleerbaar.

In het MER wordt gesproken over grondgebonden veehouderijen met een intensieve (neven)tak. Het is niet duidelijk hoe deze bedrijven in het nieuwe bestemmingsplan worden bestemd. Dit is van belang voor het bepalen van de maximale milieugevolgen. Als deze bedrijven bestemd worden als intensieve veehouderij is de potentiële milieupact groter dan wanneer dit niet het geval is.³

De referentiesituatie voor het MER bestaat uit de huidige situatie en autonome ontwikkeling. In het MER is aangenomen dat de huidige feitelijke situatie vanuit milieuoogpunt ongeveer gelijk gesteld kan worden aan de vergunde situatie. Dit is volgens de Commissie voldoende met kwantitatieve gegevens onderbouwd. Voor de autonome ontwikkeling is uitgegaan van landelijke trends, met als gevolg dat sommige (agrarische) sectoren zullen groeien en andere zullen krimpen. De Commissie hanteert als uitgangspunt dat deze planologische ruimte tot het voornemen moet worden gerekend, aangezien hierover in het nieuwe bestemmingsplan opnieuw beslist wordt. Dat betekent dat de referentiesituatie als gevolg hiervan feitelijk uitgaat van een te ruime ontwikkeling, waardoor de effecten van het voornemen worden onderschat.⁴ Verder is niet duidelijk of rekening is gehouden met de gevolgen van het Besluit Huisvesting. Vergelijking van 'het alternatief' met deze referentiesituatie levert bovendien geen informatie voor de besluitvorming op aangezien het alternatief vrijwel gelijk is aan de referentiesituatie (zie verder § 2.2).

De Commissie constateert op basis van het MER dat de huidige situatie de 'juiste' referentiesituatie waarschijnlijk benadert, omdat er niet of nauwelijks sprake is van onbenutte vergoedruimte.

---

² Op pagina 39 wordt in de tabel uitgegaan van 130 bedrijven (waarvan 36 intensief), in bijlage 4 ("Quickscan Wet geurhinder en veehouderij", RMB, 2008) van 293 bedrijven (waarvan 86 intensief), in bijlage 5 (geuronderzoek Windmill, 2010) van 90 bedrijven.

³ Uit nadere toelichting door de gemeente heeft de Commissie begrepen dat deze bedrijven inderdaad als intensieve veehouderij worden bestemd.

⁴ Er is bijvoorbeeld uitgegaan van 9% groei van de rundveestapel. Met de huidige emissie beperkende technieken leidt een groei van de rundveestapel automatisch tot toename van emissies van stikstofverbindingen.

De Commissie adviseert om in een aanvulling op het MER:

- de uitgangspunten voor de referentiesituatie en het voornemen/de alternatieven te verduidelijken, waar mogelijk met behulp van kwantitatieve gegevens en/of kaartmateriaal;
- waar nodig de (berekennings)resultaten voor de effectbepaling aan te passen;
- bij de vergelijking van alternatieven de vergunde situatie, inclusief autonome ontwikkeling (i.c. effecten Besluit huisvesting) als referentiesituatie aan te houden.

2.2 Alternatieven/scenario's

De Commissie constateert dat het MER feitelijk geen alternatieven onderscheidt. Het voornemen zoals dat is opgenomen in het voorontwerpbestemmingsplan is de basis voor zowel het maximale als het realistische alternatief. Alleen de invulling van de bestemmingen is verschillend, waardoor de alternatieven eigenlijk verschillende scenario's binnen hetzelfde planalternatief zijn.⁵ Beide in het MER onderzochte scenario's zijn vooral gebaseerd op externe ontwikkelingen. Er is geen alternatief uitgewerkt waarin is onderzocht hoe de gemeente zelf kan sturen (bijvoorbeeld via zoning of differentiatie binnen het plangebied) naar een gewenste ruimtelijke ontwikkeling.⁶ Volgens de Commissie zijn er planalternatieven denkbaar die minder milieueffecten hebben en die meer tegemoet komen aan de doelstellingen en ambities⁷ ten aanzien van natuur, landschap en cultuurhistorie (zoals onder andere vastgelegd in het LOP, zie verder § 2.3.2) en/of kwaliteit van de leefomgeving.⁸

Er bestaat bovendien een knelpunt omdat de Passende beoordeling duidelijk maakt dat in beide scenario's, in het bijzonder als de maximale mogelijkheden van het bestemmingsplan benut worden, de depositie van verzurende en vermestende stoffen op Natura 2000-gebieden toeneemt ten opzichte van de huidige feitelijke situatie. Omdat er nu reeds sprake is van een overbelaste situatie, leidt het voornemen tot aantasting van de natuurlijke kenmerken van de Natura-2000 gebieden. Hierdoor beschrijft het MER in wezen geen uitvoerbaar alternatief.

---

⁵ Naar aanleiding van (onder andere) de bevindingen uit het MER is het ontwerpbestemmingsplan aangepast ten opzichte van het voorontwerp, door een aantal aanvullende voorwaarden op te nemen (zie de samenvatting en H8 van het MER). De effecten hiervan zijn in het MER niet expliciet beschreven, maar naar verwachting zullen deze weinig verschillen van de effecten van het voornemen zoals in het MER is beschreven.

⁶ Uit mondelinge toelichting van de gemeente heeft de Commissie begrepen dat gedurende het planproces - voorafgaand aan de m.e.r.-procedure - wel een belangenafweging heeft plaatsgevonden, waarbij naar alternatieven is gekeken. Een beschrijving van dit planproces kan als onderbouwing gebruikt worden voor de keuze van alternatieven in het MER.

⁷ Zie ook p. 19 van het MER waarin als algemene doelstelling voor het buitengebied onder andere wordt gerefereerd aan behoud van landschaps- en natuurontwikkeling en het verbeteren van de leefbaarheid.

⁸ In het MER ontbreekt een weergave van geurgeoelige bestemmingen. De huidige en toekomstige geurhinder is op basis van contourenkaarten wel globaal inzichtelijk gemaakt, maar het is niet duidelijk op welke locaties zich de grootste knelpunten (zullen) voordoen. Deze informatie is van belang voor de ontwikkeling van alternatieven, zeker als er ambities zijn om de geursituatie (lokaal) te verbeteren.

De Commissie adviseert om in een aanvulling op het MER redelijkerwijs in beschouwing te nemen alternatieven te beschrijven, en deze te vergelijken met de referentiesituatie. Hierbij kan gedacht worden aan:

- een alternatief waarin aantasting van natuurlijke kenmerken van de Natura 2000-gebieden wel is uit te sluiten, dan wel mogelijkheden te onderzoeken om maatregelen in het bestemmingsplan op te nemen waardoor aantasting uit te sluiten is.
- een alternatief dat meer actief tegemoet komt aan de doelstellingen op het gebied van natuur, landschap, cultuurhistorie en leefomgeving, bijvoorbeeld door middel van differentiatie per deelgebied c.q. zonerings van activiteiten.

2.3 Milieueffecten

2.3.1 Algemeen

De scoretabel waarin de effecten van de 'alternatieven' worden vergeleken is zeer algemeen en doet daarmee geen recht aan de uitgevoerde analyses naar de effecten van de ontwikkelingen in het buitengebied. De Commissie plaatst hierbij de volgende opmerkingen:

- De score voor "het alternatief" is vrijwel gelijk aan de referentiesituatie. Dit is grotendeels te verklaren doordat in de referentiesituatie ruimte is opgenomen die eigenlijk tot het voornemen behoort (zie § 2.1). Het suggereert bovendien dat het voornemen geen bijdrage levert aan het behalen van de ambities van de gemeente op het gebied van natuur, landschap en leefbaarheid.
- De scores zijn – mede omdat verschillende effecten worden "opgeteld" – niet of nauwelijks uit de begeleidende tekst af te leiden en zijn zodanig algemeen, dat deze geen waardevolle informatie opleveren voor de besluitvorming. Dit heeft ook te maken met de wijze waarop met alternatievenontwikkeling is omgegaan (zie § 2.2).

2.3.2 Landschap en cultuurhistorie

In het MER (p. 19) is aangegeven dat de gemeente de ambitie heeft om landschappelijke en cultuurhistorische waarden te behouden en te versterken. Het Landschapsontwikkelingsplan (LOP) vormt daarvoor een belangrijk uitgangspunt. De visie uit het LOP is op hoofdlijnen (o.a. openheid, zegen en kleinschalige landschapselementen) wel vertaald naar het ontwerpbestemmingsplan, maar dit leidt verder niet tot concrete eisen of garanties⁹. Het is daarmee onduidelijk of en hoe de randvoorwaarden en uitgangspunten uit het LOP worden geborgd. Het toepassen van het LOP lijkt op basis van de effectbeoordeling ook niet tot positieve effecten te leiden ten opzichte van de referentiesituatie.

In het MER zijn de huidige situatie en autonome ontwikkeling voor landschap en cultuurhistorie voldoende beschreven. De mogelijke effecten van het voornemen daarop zijn kwalitatief en globaal beschreven voor het gehele plangebied, zonder dat daarbij gebruik is gemaakt van

---

⁹ Uit het ontwerp Bestemmingsplan spreekt de ambitie het LOP als belangrijk toetsingskader te hanteren (zie o.a. toelichting en bijlage 2, bestemmingsplan), maar dit is niet juridisch bindend. Er is ook geen beeldkwaliteitsplan.

visualisaties of meer kwantitatieve informatie. De indeling in deelgebieden in het MER is erg grof en minder gedifferentieerd dan in het LOP. Daardoor maakt het MER niet duidelijk waar in het plangebied zich specifieke kansen of knelpunten op het gebied van landschap en cultuurhistorie voor doen en biedt het MER geen aanknopingspunten voor het maken van nadere keuzes of het stellen van eisen aan ontwikkeling en/of inpassing van (agrarische) activiteiten.

De Commissie adviseert om in een aanvulling op het MER de positieve en negatieve effecten van de alternatieven op landschappelijke en cultuurhistorische waarden (kansen en knelpunten) nader uit te werken en te onderbouwen, mede aan de hand van uitgangspunten en ambities volgend uit het Landschapontwikkelingsplan.

2.4 Passende beoordeling

De Passende beoordeling geeft inzicht in de ligging, kenmerken (waaronder instandhoudingsdoelstellingen en staat van instandhouding) van de Natura 2000-gebieden in en rond het plangebied¹⁰. Voor de relevante Natura 2000-gebieden is aangegeven:

- de kritische depositiewaarde van het meest kwetsbare habitat binnen het gebied
- de achtergronddepositie in 2010 (volgens de GCN-kaarten van het PBL)
- de achtergronddepositie in 2030 (prognose volgens PBL)
- de depositietoename, gebaseerd op de maximale invulling van het bestemmingsplan

Hieruit blijkt dat kritische depositiewaarden in alle Natura 2000-gebieden al worden overschreden en dat het voornemen in deze gebieden leidt tot een toename van stikstofdepositie. De mate waarin de toename van stikstofdepositie toe te schrijven is aan het voornemen, is uit de Passende beoordeling niet af te leiden. Dat komt omdat is aangenomen dat de huidige bijdrage vanuit het plangebied onderdeel uitmaakt van de achtergronddepositie, zonder dat duidelijk is hoe groot deze bijdrage is. Daardoor is ook onduidelijk in hoeverre (beleids)ontwikkelingen en te maken keuzes binnen de gemeente positief of negatief kunnen bijdragen aan de stikstofdepositie en daarmee aan het bereiken van de instandhoudingsdoelstellingen. Het mogelijke effect van mitigerende maatregelen is ook niet inzichtelijk.

De Commissie adviseert om in een aanvulling op het MER de bijdrage aan stikstofdepositie vanuit het plangebied voor zowel de huidige situatie als voor de alternatieven en waar mogelijk de effecten van mitigerende maatregelen in beeld te brengen.

Omdat het voornemen leidt tot toename van stikstofdepositie in Natura 2000-gebieden in een reeds overbelaste situatie kan aantasting van natuurlijke kenmerken van deze gebieden niet worden uitgesloten. Dit geldt vooral voor de gebieden waarvan de stikstofgevoelige habitats zich dicht bij het plangebied bevinden: Veluwe, Gelderse Poort en Uiterwaarden IJssel.¹¹

---

¹⁰ Uiterwaarden Waal, Uiterwaarden Nederrijn, Veluwe, Uiterwaarden IJssel en Gelderse Poort.

¹¹ In § 3.4.1. van de Passende beoordeling wordt gesteld dat de reikwijdte van ammoniak is vastgesteld op 10 kilometer en dat daarom habitats die op meer dan 10 km afstand van het plangebied liggen niet beïnvloed worden door stikstofdepositie vanuit het plangebied. Deze redenatie is onjuist, ook op grotere afstanden kan deze invloed relevant zijn. De knelpunten in gebieden op kortere afstand van het plangebied zijn wel van groter belang.

In de Passende beoordeling wordt dan ook geconcludeerd dat er geen uitbreidingsruimte is voor activiteiten die toename van stikstofdepositie veroorzaken.

Zoals al in § 2.2. aangegeven betekent dit dat het MER (en de Passende beoordeling) geen uitvoerbaar alternatief beschrijft. In de Passende beoordeling zijn wel enkele mitigerende maatregelen beschreven, maar niet duidelijk is in hoeverre deze maatregelen effectief zullen zijn. De conclusies van het MER en de Passende beoordeling hebben geleid tot aanpassingen in het ontwerpbestemmingsplan ten opzichte van het voorontwerp. De ontwikkelingsmogelijkheden van de veehouderij worden daarmee beperkt en er is een voorwaardelijke verplichting opgenomen voor uitbreiding en nieuwvestiging. Hoewel deze constructie op projectniveau een extra waarborg kan vormen, kan daarmee op planniveau aantasting van natuurlijke kenmerken van Natura 2000-gebieden niet worden uitgesloten.¹² Zie verder de aanbeveling in § 2.2 van dit advies.

2.5 Samenvatting van het MER

Besluitvormers en insprekers lezen in de eerste plaats de samenvatting van het MER. Daarom moet de samenvatting als zelfstandig document leesbaar zijn en een goede afspiegeling zijn van de inhoud van het MER. De samenvatting voldoet niet aan deze uitgangspunten omdat:

- een duidelijke toelichting op de referentiesituatie en alternatieven ontbreekt;
- de conclusies van het MER en de doorwerking daarvan in het ontwerp bestemmingsplan onduidelijk zijn.

De Commissie adviseert om in een aanvulling op het MER de samenvatting aan te passen op basis van de in de voorgaande paragrafen genoemde aanvullende informatie en daarbij specifiek aandacht te besteden aan de leesbaarheid.

3. Aanbevelingen voor het vervolgproces

De opmerkingen in het verdere advies hebben geen betrekking op essentiële tekortkomingen. De Commissie hoopt met onderstaande aanbeveling een bijdrage te leveren aan de kwaliteit van de verdere besluitvorming.

Effecten op natuur

Pagina 20 van het MER noemt als uitgangspunt voor het bestemmingsplan het handhaven, beschermen, herstellen en ontwikkelen van aanwezige natuurwaarden in de EHS, Natura 2000-gebieden en overige bestaande natuur. Hoewel in het bestemmingsplan waarborgen voor natuur zijn opgenomen, is de Commissie van mening dat er alternatieven denkbaar zijn

---

¹² Volgens artikel 19j, eerste lid van de Natuurbeschermingswet 1998, dient het bevoegd gezag bij het besluit tot vaststelling van het plan rekening te houden met de gevolgen die het plan kan hebben voor Natura 2000-gebieden. Het besluit kan pas worden genomen als aan alle voorwaarden van artikel 19g en 19h is voldaan. Dat betekent dat, wanneer aantasting van natuurlijke kenmerken niet valt uit te sluiten, de ADC-toets doorlopen dient te worden.

waarbij de bescherming van EHS en overige natuurwaarden meer tot hun recht komen. Zie verder § 2.2 van dit advies.

In het MER is aangegeven dat ook bij maximale invulling van de ruimte die het bestemmingsplan biedt Natura 2000-gebieden en de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) in hoge mate beschermd zijn. Desondanks wordt op p. 87 van het MER gesteld dat de kernkwaliteiten van de verbindingzone en overige delen van de EHS kunnen worden aangetast, bij vergroting van bouwpercelen van agrarische bedrijven. Bij de verbindingzone treedt in dat geval teveel versnippering op. Op pagina 97 worden vervolgens voor de verbindingzones mitigerende maatregelen genoemd waarmee versnippering kan worden voorkomen. Welke natuurwaarden in de overige EHS worden aangetast bij uitbreiding van de bouwblokken en welke mitigerende maatregelen eventueel mogelijk zijn, wordt niet duidelijk. Aangezien het provinciaal beleid voldoende waarborgen bevat om de kernkwaliteiten te beschermen, verwacht de Commissie dat dit niet tot onoverkomelijke knelpunten leidt.

De Commissie beveelt aan om bij besluitvorming over het bestemmingsplan de mogelijke effecten en mitigerende maatregelen aan te geven om negatieve effecten bij vergroting van bouwblokken te voorkomen.

BIJLAGE 1: Projectgegevens toetsing MER

Initiatiefnemer: het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Overbetuwe

Bevoegd gezag: de gemeenteraad van gemeente Overbetuwe

Besluit: vaststellen of wijzigen van het bestemmingsplan voor het buitengebied

Categorie Gewijzigd Besluit m.e.r. 1994:

plan-m.e.r. vanwege kaderstelling voor categorie C14

plan-m.e.r. vanwege passende beoordeling

Activiteit: Het bestemmingsplan is kaderstellend voor onder andere uitbreiding van intensieve veehouderijbedrijven in het buitengebied van de gemeente Overbetuwe.

Procedurele gegevens:

aankondiging start procedure in Het Gemeentenieuws van 6 mei 2010

adviesaanvraag bij de Commissie m.e.r.: 20 april 2010

advies reikwijdte en detailniveau uitgebracht: 4 juni 2010

kennisgeving MER in "De Betuwe" van 4 januari 2012

ter inzage legging MER: 5 januari t/m 16 februari 2012

aanvraag toetsingsadvies bij de Commissie m.e.r.: 4 januari 2012

toetsingsadvies uitgebracht: 15 maart 2012

Samenstelling van de werkgroep:

Per project stelt de Commissie een werkgroep samen bestaande uit enkele deskundigen, een voorzitter en een werkgroepsecretaris. De werkgroepsamenstelling bij het onderhavige project is als volgt:

drs. D.J.F. Bel

ir. S. Bokma

drs. Y.J. van Manen

H.H. Janssen (voorzitter)

drs. P.J. Jongejans (secretaris)

Werkwijze Commissie bij toetsing:

Tijdens de toetsing gaat de Commissie na of het MER voldoende juiste informatie bevat om het milieubelang volwaardig mee te kunnen wegen in de besluitvorming. De Commissie gaat bij het toetsen uit van de wettelijke eisen voor de inhoud van een MER, zoals aangegeven in artikel 7.7 dan wel 7.23 van de Wet milieubeheer en de eventuele documenten over de reikwijdte en het detailniveau van het MER. Indien informatie ontbreekt, onvolledig of onjuist is, beoordeelt de Commissie of zij dit een essentiële tekortkoming vindt. Daarvan is sprake, als aanvullende informatie in de ogen van de Commissie kan leiden tot andere afwegingen. In die gevallen adviseert de Commissie de ontbrekende informatie alsnog beschikbaar te stellen, alvorens het besluit wordt genomen. Opmerkingen over niet-essentiële tekortkomingen in het MER worden in het toetsingsadvies opgenomen, voor zover ze kunnen worden verwerkt tot duidelijke aanbevelingen voor het bevoegde gezag. De Commissie richt zich in het advies

dus op hoofdzaken die van belang zijn voor de besluitvorming en gaat niet in op onjuistheden of onvolkomenheden van ondergeschikt belang.

Zie voor meer informatie over de werkwijze van de Commissie www.commissiemer.nl op de pagina *Commissie m.e.r.*

Betrokken documenten:

De Commissie heeft de volgende documenten betrokken bij haar advisering:

- planMER Bestemmingsplan Buitengebied Overbetuwe (11 nov 2011)
- ontwerp Bestemmingsplan Buitengebied Overbetuwe (11 november 2011)
- Bestemmingsplan Buitengebied Overbetuwe – Verbeelding (11 november 2011)
- Ontwerp Landschapsontwikkelingsplan Overbetuwe, december 2009

De Commissie heeft geen zienswijzen of adviezen via bevoegd gezag ontvangen.

Toetsingsadvies over het milieueffectrapport Bestemmingsplan buitengebied Overbetuwe

ISBN: 978-90-421-3468-3

Commissie voor de
milieueffectrapportage

Arthur van Schendelstraat 800 Utrecht

T 030 - 234 76 66

F 030 - 233 12 95

E mer@eia.nl

w www.commissiemer.nl

